

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 12C/197/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7812209638
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Edita Kušnírová
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2015:7812209638.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudkyňou JUDr. Editou Kušnírovou, v právnej veci žalobcu POHOTOVOŠŤ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova č. 25, IČO: 35807598, práv. zast. Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36864421, proti žalovanej Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Župné námestie 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd zamietá návrh na prerušenia konania,

žalobu zamietá,

náhradu trov konania účastníkom nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou vo veciach 12C/197/2012, 12C/280/2012, 12C/283/2012, 12C/286/2012, 12C/444/2012 domáhal, aby súd rozhodol medzitymným rozsudkom v jednotlivých žalobách tak, že žalovaná je zodpovedná za škodu, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom okresného súdu, pretože nerozhodla o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie po 15-dňovej lehote, to znamená nevydala poverenie alebo nerozhodla o zamietnutí žaloby alebo nerozhodla o návrhu na zmenu exekútora v zákonom stanovenej lehote. Súčasne žiadal, aby súd rozhodol rozsudkom, s tým, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi v týchto veciach majetkovú škodu spolu v sume 4.935,63 Eur a náhradu nemajetkovej ujmy spolu v sume 2.980,73 Eur.

Uznesením sp. zn.: 12C/197/2012- 7 zo dňa 09.10.2012 súd spojil uvedené veci na spoločné konanie z dôvodov hospodárnosti, pretože veci skutkovo súvisia a týkajú sa totožných účastníkov. V ďalšom konaní sa viedli uvedené veci pod sp. zn.: 12C/197/2012.

Žalobca namietal zaujatosť sudcu aj tunajšieho súdu, pretože Okresný súd Rožňava zapríčinil svojím nesprávnym úradným postupom v exekučných veciach vznik škody a teda nemôže zároveň rozhodovať o tejto škode. Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn.: 4NcC/23/2012-14 zo dňa 22. 10. 2012 rozhodol tak, že sudkyňa JUDr. Edita Kušnírová nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci sp. zn. 12C/197/2012.

Žalobca je slovenskou právnickou osobou, ktorá vykonáva podnikateľskú činnosť v oblasti poskytovania krátkodobých úverov. V pozícii oprávneného navrhol vykonať exekúcie pre svoje pohľadávky. V exekučnom konaní je založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia žiadosti, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Aj keď vec nevykazovala znaky nadmernej právnej

zložitosti, nevyžadovala si spoluprácu účastníkov, ktorá by mala vplyv na rozhodovanie a žiadosť splňala všetky zákonné náležitosti, exekučný súd nerozhodol v zákonnej lehote..

Žalobca namietal nezákonnosť úradného postupu okresného súdu v jednotlivých konaniach, pričom k nesprávnemu úradnému postupu exekučného súdu malo dôjsť tým, že súd v exekučných konaniach:

- zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (žaloby označené ISTINA RS),

- rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NZP),

- rozhodol o vydaní poverenia súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NP).

Majetkovú škodu vyčíslil žalobca v paušálnej výške, ako náhradu účelne vynaložených nákladov žalobcu spojených s jeho činnosťou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej, v závislosti od jednotlivých čiastkových nárokov, a to výške :

a/ 125,- Eur v prípade rozhodnutia o poverení exekútora po 15-dňovej lehote a v prípade rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. Suma pozostávala: z nákladov na udržiavanie a správu informačného systému v sume 40,- Eur, na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje, na poštovné a telekomunikačné , na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca, pomocou informačného systému v sume 70,- Eur a z výdavkov spojených s vyhotovením urgencií a kontrolou stavu konania v sume 15,- Eur.

b/ materiálna škoda - istina a príslušenstvo- spôsobená v prípade rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia po 15-dňovej lehote, bola vyjadrená v jednotlivých veciach v rôznej výške.

Výšku hmotnej škody stanovil žalobca na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov z dôvodu, že presnú škodu by bolo možné stanoviť len s nepomernými ťažkosťami. Vyčíslenie vychádzalo z účtovnej agendy, pričom z dôvodu ochrany osobných údajov, obchodného tajomstva a dôverných informácií, nie je možné predložiť účtovné doklady, pracovné a obchodné zmluvy.

Náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch si žalobca uplatnil s poukazom na to, že konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote, v spojení s porušením práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie vecí v primeranom čase zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práva a slobôd , nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Podľa názoru žalobcu bol nesprávny úradný postup okresného súdu dôsledkom jeho nesústredenej činnosti takej intenzity, ktorá mala za následok zbytočné prieťahy v konaní, spojené so zásahom do výkonu majetkových práv žalobcu. Márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania žalobcu, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky. Nesprávnym postupom - neskorým ukončením procedúry exekučným súdom došlo vyvolaniu nasledovných rizík: k zániku povinného, k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, k insolvencii povinného a najmä, že žalobca mohol včas, efektívne a účinne vykonať rad iných krokov k zabezpečeniu vymožitelnosti jeho pohľadávky a príslušenstva.

Náhradu nemajetkovej ujmy vníma žalobca ako spravodlivú satisfakciu za porušenie jeho zákonných nárokov (definovaných zákonom stanovenou lehotou danou k rozhodnutiu) a základných práv. Ďalšími dôvodmi na podporu jeho žiadosti o náhradu nemajetkovej ujmy boli :

- neexistencia účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vyvolaný zásah, v spojení s absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času, čo vyvolalo u členov orgánov spoločnosti , aj u jej majiteľov, pocit frustrácie, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti;

- zbytočne a právne nezdôvodniteľné časové omeškanie v rozhodovaní exekučného súdu, zánik ďalších podnikateľských aktivít žalobcu, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov, strata zisku z realizovaného obchodu a v dôsledku toho strata hospodárskeho zisku;

- nezákonný zásah ovplyvnil ďalšie podnikateľské aktivity žalobcu.

Pri určení primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal žalobca z možnej analógie z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v konaní, je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia 20.000,- Sk, t.j. cca 660,- Eur. Poukázal na nálezy ústavného súdu za obdobie rozhodovania v rokoch 2003 až 2006. Použijúc uvedenú analógiu vyčíslil žalobca primeranú náhradu nemajetkovej ujmy v závislosti od toho akého porušenia práva žalobcu sa exekučný súd dopustil:

a/ v prípade rozhodnutia o poverení po 15-dňovej lehote a zamietnutia žiadosti na vydanie poverenia vychádzal zo základu 660,- Eur/ 1 rok , v prepočte na 1 mesiac omeškania 55,- Eur.

b/ v prípade nerozhodnutia o návrhu na zmenu exekútora v zákonnej lehote, vychádzal zo základu 663,88 Eur/ 1 rok, v prepočte na 1 mesiac omeškania 55,32 Eur.

c/ v prípade rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo výške 20 % uplatňovanej istiny a príslušenstva po 15 dňovej lehote.

Žalovaná nesúhlasila so žalobou, navrhla žalobu zamietnuť, pričom v písomnom vyjadrení poukázala na zmätočnosť podania v jednotlivých žalobách, ktorá sa prejavovala v nesprávnom označení povinných, v chybných dátumoch narodenia, v nesprávnom označení resp. absenciou spisových značiek exekučných konaní. V žalobách chýbali relevantné údaje o doručení podaní na súd, ktoré majú význam pre posúdenie veci, dátumy kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody v jednotlivých prípadoch, nepriložil žiaden relevantný dôkaz o existencii predmetného exekučného konania, o vzniku škody a nemajetkovej ujmy. Žalobca najmä odkazuje na exekučný spis, pričom v skutočnosti preniesol dôkaznú povinnosť na súd, aj keď dôkazné bremeno spočíva na žalobcovi. Za zavádzajúce a klamlivé tvrdenia žalobcu považuje žalovaná tvrdenia, že žalobca nemal vedomosť o spisových značkách ním uvádzaných exekučných konaní. Uznesenia exekučného súdu boli žalobcovi doručené a nepochybne bolo každé z nich označené príslušnou spisovou značkou. Neoznačenie spisových značiek exekučných konaní, v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu boli dôvodom odmietnutia sťažnosti žalobcu Ústavným súdom SR. Sťažnosť bola podaná žalobcom pre porušenie jeho ústavných práv nečinnosťou exekučného súdu (rozhodnutie ÚS SR sp. zn.: II ÚS 211/2012, sp. zn.: IV. ÚS 366/2012, sp. zn.: IV. ÚS 374/2012).

Ďalšia námietka žalovanej sa vzťahovala aj k nejasnému titulu nároku, pretože žalobca namietal „ nezákonné rozhodnutie a nesprávny úradný postup v podobe prieťahov, pričom rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, by sa mohlo javiť ako namietanie nezákonného rozhodnutia. Jednotlivé nároky sa v žalobách prelínajú a spôsobujú nejasnosť titulu nároku.

Z hľadiska uvádzaných prieťahov v konaní žalovaná poznamenala, že žalobca uviedol kroky, ktoré podnikol na ich odstránenie len v prípade exekučných konaní, kde bola žiadosť o udelenie poverenia zamietnutá, v ostatných typoch žalôb nie súd zrejmé kroky na odstránenie neželaného stavu. Formu „ žiadosti o informáciu o stave konania“, nie je možné považovať za prostriedok smerujúci k odstráneniu prieťahov. Navyiac všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní súdu. Túto právomoc má len predseda súdu alebo Ústavný súd SR.

V zmysle ust. § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa ust. § 16 ods. 1 uvedeného zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Z citovaných ustanovení vyplynulo, že poškodený sa môže práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci domáhať až po uplynutí šiestich mesiacov od prijatia žiadosti. Žalobca podal prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku dňa 23. 04. 2012 (tie ktoré sú predmetom tohto konania), pričom už dňa 27. 09. 2012 boli okresnému súdu doručené žaloby vo veci samej. To znamená, že boli podané pred uplynutím šesťmesačnej lehoty. Ide o predčasne uplatnený nárok na súde. V súvislosti s podanou žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku žalovaná poukázala aj na to, že žalobca po podaní žiadosti ani napriek opakovaným výzvam neposkytol žiadnu súčinnosť na prerokovanie podaných žiadostí: nepreukázal požadované skutočnosti, neposkytol žiadané informácie, nebol ochotný uviesť dátumy, kedy sa dozvedel o škode, nedoložil doklady preukazujúce výšku škody, neuviedol, či boli podané sťažnosti na prieťahy v exekučných konaniach, nedoložil doklady preukazujúce ohrozenie svojich práv zánikom povinného, jeho insolveniou, stratou kontaktu s povinným, ktorými odôvodňoval vznik nemajetkovej ujmy. Tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody. Podmienkou úspešného uplatnenia nároku na náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., je nezákonné rozhodnutie resp. nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím/ nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Tieto podmienky musia byť splnené súčasne. V prípade nesprávneho úradného postupu žalovaná pri obrane rozlišovala, či došlo k nesprávnemu postupu pri nerozhodnutí o návrhu na zmenu súdneho exekútora v stanovenej

lehote, pri rozhodnutí o vydaní poverenia po 15-dňovej lehote, zamietnutím žiadosti o udelenie poverenia po 15-dňovej lehote.

V prípade rozhodnutia o poverení exekútora po 15-dňovej lehote žalovaná poukázala na to, že z doterajšej praxe sa javí, že lehota na poverenie je výraznou prekážkou toho, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak je exekučným titulom notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok, zvlášť v prípade existencie dôvodov podľa § 45 ods. 1 písm. c/ zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Prejavilo sa to v počte nezákonných exekúcií a zbytočnom vzniku trov konania (Rozsudok Súdneho dvora EÚ , Asturcom C-40/08). V tomto kontexte poukázala aj na znenie ustanovenia § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o Exekučnom poriadku (ďalej len „ EP“), z ktorého vyplývala 15-dňová lehota udelenie poverenia exekútorovi, za predpokladu, že súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia, alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom. Lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods.2 písm. c/ a d/ EP. Uvedené znenie je účinné od 01. 06. 2011, a teda pokiaľ bola žiadosť podaná po uvedenej účinnosti, nárok z nesprávneho úradného postupu pre nedodržanie 15-dňovej lehoty je neopodstatnený. Pred dňom 01. 06. 2011 zo znenia § 41 ods. 2 písm. d/ EP vyplynulo, že podľa EP možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených, čo znamenalo explicitnejšie ujasnenie zákona Skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžadovala osobitná právna úprava týkajúca sa režimu spotrebiteľských zmlúv.

Pri zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po 15-dňovej lehote, možno nesprávny úradný postup chápať ako nesprávny spôsob rozhodnutia - tým, že bola žiadosť zamietnutá, ale aj to, že k vydaniu došlo po 15-dňovej lehote. Nesprávnym úradným postupom v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. nemôže byť postup súdu, ktorý zahŕňa oprávnenie súdu preskúmať exekučný titul, zistiť skutkový stav, aplikovať a interpretovať zvolené právne normy a vyjadriť to v rozhodnutí. Zodpovednosť štátu je v takom prípade vylúčená. Nemôže ísť ani o zodpovednosť spôsobenú nezákonným rozhodnutím, pretože rozhodnutie, ktorým mala byť škoda spôsobená nebolo zrušené ani zmenené pre nezákonnosť. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola zamietnutá, pričom proti takému rozhodnutiu je prípustné odvolanie. Napriek tomu v rámci konania o opravnom prostriedku k zrušeniu, ani k zmene rozhodnutia nedošlo. Exekučný súd neprekročil svoju právomoc tak ako to tvrdil v žalobe žalobca, pokiaľ skúmal materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku. Práve naopak vnútroštátny súd bol povinný ex offo preskúmať nekalú povahu rozhodcovskej doložky. Pokiaľ bolo o zamietnutí žiadosti rozhodnuté po uplynutí 15-dňovej lehoty, súd sa nedopustil nesprávneho úradného postupu, pretože zo znenia § 44 ods. 2 EP vyplýva, že uvedená lehota sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia o zamietnutí žiadosti. Z hľadiska tvrdených prietahov v konaní žalovaná zdôraznila, že v zmysle ust. § 9 zákona č. 514/2003 Z.z. možno vychádzať len s výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy (rozhodnutie v disciplinárnom konaní, rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, rozhodnutie Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti). Žalobca nepreukázal existenciu prietahov v konaní.

Žalovaná vzniesla aj námietku premlčania v žalobách, v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu okresného súdu, v období pred marcom 2009, s poukazom na znenie ust. § 19 ods.1 zákona č. 514/2003 Z.z.. Žalobca sa o škodu dozvedel právoplatným rozhodnutím o vydaní poverenia, o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia alebo rozhodnutím o zmene exekútora. Ak sa tak stalo v niektorých prípadoch k premlčaniu došlo pred viac ako tromi rokmi.

Žalovaná s uplatnenou materiálnou škodou nesúhlasila, pretože v zmysle ust. § 17 zákona č. 514/2003 z.z. sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk. Žalobca bol povinný preukázať existenciu škody a jej výšku. Žalobca vyčíslil škodu na základe paušalizácie vecných nákladov, pričom neuviedol, či uvedené vecné náklady predstavujú skutočnú škodu alebo ušlý zisk. Žalobca v prípade náhrady škody musí produkovať dôkazy o existencii škody o jej výške, pri každej individuálnej pohľadávke. Ako poskytovateľ spotrebiteľských úverov mal k dispozícii informačný systém a mal mať prehľad nielen o poskytnutých úveroch, ale aj o všetkých spravovaných pohľadávkach uplatňovaných, nielen v exekučnom konaní. Aj pri administratívnych nákladoch na spracovanie urgencií sa jednalo o neprimerané čiastky, pretože žalobca mohol a aj využíval elektronickú komunikáciu, návrhy podával elektronicky v automatizovanom procese. Od povinnosti riadne preukázať vznik a výšku škody neodbreňuje žalobcu ani množstvo podaných žalôb a ťažkostí s vyčíslením a preukázaním škody.

Náhrady nemajetkovej ujmy sa žalobca tiež domáha nedôvodne, pretože nie je možné odvodzovať výšku nemajetkovej ujmy od nálezov ústavného súdu, pretože tieto boli výsledkom konkrétneho preskúmania prípadu a významu sporu. Takýto postup formou ústavnej sťažnosti žalobca nevyužil a je neprijateľné, aby sa domáhal nemajetkovej ujmy. Pocity frustrácie a neistoty členov riadiacich orgánov spoločnosti sú pre uplatnenie nemajetkovej ujmy irelevantné, keďže sa uplatňuje nemajetková ujma právnickej

osoby. Zánik podnikateľských plánov a aktivít žalobca nijakým spôsobom nepreukázal, ani z akých dôvodov uplatňuje percentuálnu výšku náhrady nemajetkovej ujmy. Žalovaná súčasne poukázala na to, že žalobca opomenul, že pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadosťučinením. Zo žalobných návrhov nevyplýva uvedené a teda žalovaná nepovažuje za preukázaný vznik nemajetkovej ujmy, ani to, že by sa mala poskytnúť náhrada v peniazoch. Okrem iného žalovaná zdôraznila aspekt prihliadnutia na dobré mravy a nemajetkovú ujmu s prihliadnutím na poškodenú osobu. Akcentoval na zohľadnenie ust. § 17 ods. 2 a 3 Zákona č. 514/2003 Z. z. V súvislosti so znením uvedených ustanovení, podľa názoru žalovanej nemožno dospieť k záveru o potrebe priznať žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, a to ani v prípade ak by boli inak splnené predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu. V tejto súvislosti nie je možné opomenúť povahu a predmet konaní, v ktorých malo k nesprávnemu úradnému postupu dôjsť, a to pri zohľadnení povahy podnikateľskej činnosti žalobcu a vytvoreného povedomia spojeného s touto podnikateľskou činnosťou. Práve v posledných rokoch zložky štátnej moci zamerali svoju pozornosť na ochranu spotrebiteľských práv, pričom je všeobecne známe, že potrebu ochrany práv spotrebiteľov podmienila najmä činnosť žalobcu na trhu spotrebiteľských úverov. V tejto súvislosti žalovaná pripojila ako prílohu vyjadrenia k žalobe list Európskej komisie generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť pod číslom JUST/A/3/RM/kb D (2010) 1360 adresovaný Stálemu predstaviteľovi Slovenskej republiky pri Európskej únii. V uvedenom liste komisia poukázala na to, že práve v súvislosti s podnikateľskými praktikami žalobcu, dostala sťažnosti od slovenských spotrebiteľov, aj od Slovenského združenia na ochranu spotrebiteľov a tiež sa útvary komisie o týchto praktikách dozvedeli aj prostredníctvom návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podľa čl. 267 ZFEÚ podal Krajský súd v Prešove (vec C- 76/10). Z uvedeného listu je zrejmé, že praktiky žalobcu sú vnímané verejnosťou negatívne a boli predmetom záujmu Európskej komisie. Žalobca teda nepreukázal podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu, ani súlad postupu žalobcu s dobrými mravmi, ako aj nedostatočnosť konštatovania porušovania práva. K príčinnej súvislosti žalovaná uviedla, že v zmysle ust. § 5 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, má účastník konania, ktorému vznikla škoda, v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní. Podľa ust. § 9 ods. 4 uvedeného zákona, právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takýmto postupom spôsobená škoda. Teda pre úspešné uplatnenie práva na náhradu škody v zmysle uvedeného zákona je nevyhnutné okrem existencie nesprávneho úradného postupu/nezákonného rozhodnutia, vzniku škody, či nemajetkovej ujmy, preukázať aj príčinnú súvislosť medzi týmito zložkami. Atribútom príčinnej súvislosti je „priamosť“ pôsobenia príčiny na následok. To znamená, že tento vzťah musí byť priamy, bezprostredný, neprerušovaný, nestačí ak je iba sprostredkovaný. Vychádzajúc z uvedeného, nemožno tvrdiť, že žalobcovi vznikla škoda postupom okresného súdu.

Súd vo veci vytyčil pojednávanie na deň 20.08.2013. Z neúčasti na pojednávaní sa ospravedlnila žalovaná, aj žalobca. Žalobca svojím podaním zo dňa 20. 08. 2013 navrhol zrušiť nariadené pojednávanie, z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu a žiadal, aby súd prerušil konanie sp. zn. 12C/197/2012, do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevylúčenia sudcu povereného prejednáváním veci. Podľa názoru žalobcu, sú dané objektívne dôvody na vylúčenie všetkých sudcov Okresného súdu Rožňava z dôvodu, že doposiaľ nebolo ústavne konformným spôsobom vyriešené ustanovenie zákonného sudcu a pridelenie veci na prejednanie a rozhodnutie nestrannému súdu. Súčasne k návrhu na prerušenie konania bola pripojená fotokópia sťažnosti žalobcu zo dňa 10. 01. 2013 adresovaná Ústavnému súdu Slovenskej republiky. Jednalo sa o sťažnosť proti porušovaniu základných práv a slobôd, čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky, pričom ako porušovateľ základného práva bol označený Krajský súd v Košiciach vo veci 4NcC/23/2012.

Uznesením č. k. 12C/197/2012 - 69 zo dňa 04. 10. 2013 súd prerušil konanie vedené pod č. k. 12C/197/2012 do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti podanej dňa 10. 01. 2013 sťažovateľom Pohotovosť, s. r. o., proti porušovaniu základného práva sťažovateľa rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach vo veci sp. zn. 4 NcC/23/2012. V zákonnej lehote podala proti uzneseniu odvolanie žalovaná.

Krajský súd v Košiciach uznesením č. k. 2Co/108/2014 - 88 zo dňa 23. 01. 2015 zrušil rozhodnutie prvostupňového súdu, s poukazom na to, že Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn.: III.ÚS 351/2013 zo dňa 18. 07. 2013 rozhodol o sťažnosti obchodnej spoločnosti Pohotovosť, s. r. o., vo veci

namietaného porušenia základných práv uznesením Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 4NcC/23/2012 a rozhodol tak, že sťažnosť odmietol z dôvodu, že už v čase rozhodnutia prvého stupňa o prerušení konania Ústavný súd SR rozhodol odmietnutím sťažnosti žalobcu, ktorá bola dôvodom pre prerušenie konania súdom prvého stupňa.

S poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 2Co/108/2014 - 88 zo dňa 23. 01. 2015, súd pokračoval v konaní vykonaním dokazovania, oboznámením sa s listinnými dôkazmi, pripojenými exekučnými spismi (identifikovanými v odôvodnení rozsudku) a nariadil pojednávanie na deň 22. 05. 2015, na ktoré riadne predvolal účastníkov konania. Žalobca písomným podaním zo dňa 16. 04. 2015 podal opäť návrh na prerušenie konania, z dôvodu podania ďalšej ústavnej sťažnosti smerujúcej proti porušovaniu základných práv a slobôd podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky, rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn.: 4NcC/23/2012 - 14 zo dňa 22. 10. 2012. K návrhu pripojil fotokópiu ústavnej sťažnosti, bez dátumu vystavenia sťažnosti, bez dátumu na prezenčnej pečiatke Ústavného súdu SR. Text žiadosti bol totožný aj v ďalších obdobných konaniach (12C/160/2012, 12C/166/2012, 12C/281/2012). Naďalej namietal, že pokiaľ bol sám okresný súd škodcom v spore medzi žalobcom a štátom, v dôsledku svojho nesprávneho úradného postupu v exekučnom konaní, je vylúčené, aby prostredníctvom sudcov uvedeného súdu rozhodoval predmetný spor. Podľa názoru žalobcu boli dané objektívne dôvody na vylúčenie všetkých sudcov Okresného súdu Rožňava z dôvodu, že doposiaľ nebolo ústavne konformným spôsobom vyriešené ustanovenie zákonného sudcu a pridelenie vecí na prejednanie a rozhodnutie nestrannému súdu. K návrhu pripojil fotokópiu sťažnosti adresovanú Ústavnému súdu Slovenskej republiky, bez uvedenia dátumu vyhotovenia sťažnosti a prezenčnej pečiatky, z ktorej by bolo zrejmé podanie a prijatie ústavnej sťažnosti adresátom. Okrem uvedeného dôvodu, navrhol prerušenie konania aj z dôvodu rozhodnutia Okresného súdu Prešov o položení prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru Európskej únie v konaní sp. zn: 7C/6/2010. Návrh na predloženie prejudiciálnej otázky podľa oznámenia žalobcu a pripojeného Uznesenia Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom 11C/335/2012-109 zo dňa 17. 12. 2014, mala podať žalovaná.

Žalovaná písomne ospravedlnila neúčast' na pojednávaní, pričom súčasne oznámila, že sa pridrižava svojich poslaných vyjadrení vo veci. Nenavrhlala prerušenie tohto konania, hoci podľa vyjadrenia žalobcu, bola prejudiciálna otázka navrhovaná práve žalovanou.

Podľa ust. § 109 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), súd konanie preruší, ak

- a) účastník stratil spôsobilosť konať pred súdom a nie je zastúpený zástupcom s plnomocenstvom pre celé konanie;
- b) rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska,
- c) rozhodol, že požiada Súdny dvor Európskych spoločenstiev o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy.

Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak

- a) sa účastník nemôže konania zúčastniť pre prekážku trvalejšej povahy alebo preto, že jeho pobyt nie je známy;
- b) zákonný zástupca účastníka zomrel alebo stratil spôsobilosť konať pred súdom;
- c) prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

V danom prípade zaujatosť sudcu a tunajšieho súdu v konaní už žalobca namietal, jednak v podanej žalobe, následne osobitným podaním zo dňa 20. 08. 2013. O námietke zaujatosti vznesenej už v žalobe voči všetkým sudcom tunajšieho súdu, bolo rozhodnuté Krajským súdom v Košiciach uznesením č.k. 4NcC/23/2012 - 14 zo dňa 22. 10. 2012, ktorý rozhodol tak, že zákonná sudkyňa JUDr. Edita Kušnírová nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci sp. zn. 12C/197/2012.

Aj ďalšie rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach, uznesenie sp. zn.: 2Co/108/2014 - 88 zo dňa 23. 01. 2015, ktorým súd zrušil uznesenie súdu prvého stupňa sp. zn.: 12C/197/2012 - 69 zo dňa 04. 10. 2013 o prerušení konania, riešilo žalobcom namietanú zaujatosť tunajšieho súdu pri prejednaní a rozhodovaní v

danej veci. Je zrejmé, že v zmysle uvedených rozhodnutí Krajského súdu a nepochybne aj z rozhodnutia Ústavného súdu SR, uznesenia III.ÚS 351/2013, ktorý rozhodoval o ústavnej sťažnosti týkajúcej sa veci, neexistuje relevantný dôvod na prerušenie konania z dôvodov namietaných žalobcom. V zmysle uvedeného teda súd nevyhovel návrhu na opätovné prerušenie konania.

Súd nevzhladol ani dôvody na prerušenie konania z dôvodu predloženia prejudiciálnej otázky Okresným súdom Prešov, obsah ktorej bol sprostredkovaný len žalobcom. Žalobca prezentoval názor, že pre vznik nároku na náhradu škody má zásadný význam posúdenie správnosti postupu exekučného súdu pri vydaní poverenia na výkon exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým bol rozhodcovský rozsudok. Zrejme obsahom prejudiciálnej otázky mala byť aj téma súvisiaca s týmto postupom. Súd konštatuje, že v čase, kedy exekučný súd posudzoval rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul, mal zákonný dôvod na takýto postup, v zmysle platného ustanovenia § 45, ods. 1,2 Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Preto nevidí dôvod na prerušenie konania, ani z uvedeného dôvodu.

Vzhľadom k tomu, že námietka zaujatosti sudkyne a nestrannosť súdu bola vyriešená vyššie uvedenými rozhodnutiami, súd riadne pojednával vo veci, v neprítomnosti žalobcu. Jeho neúčast' považoval súd za neospravedlnenú, pretože podľa názoru súdu, žalobca mal predvídať neakceptovateľnosť opakovanej námietky zaujatosti s poukazom na ust. § 15a ods. 4 O.s.p., a tiež s poukazom na ďalšie vyššie označené konania, ktorých bol účastníkom. Už v týchto konaniach (aj v doručených rozsudkoch) bol dostatočne oboznámený s dôvodmi neakceptácie návrhu na prerušenie konania z rovnakých dôvodov, pre ktoré opakovane podával aj ústavné sťažnosti - neúspešne.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, s obsahom pripojených exekučných spisov tunajšieho súdu a zistil nasledovný skutkový stav.

Súd pojednával v neprítomnosti účastníkov v súlade s ust. § 101 ods. 2 O.s.p. s tým, že prihliadol na obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy, nakoľko žalobca sa na vytýčený termín pojednávania nedostavil (zrejme s poukazom na návrh na prerušenie konania) a žalovaná svoju neúčast' ospravedlnila a súhlasila, aby súd pojednával v jej neprítomnosti.

Z pripojeného listu Európskej komisie generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť, v Bruseli UL/09#ofC, pod číslom JUST/A/3/RM/kb D (2010) 1360, adresovaný Stálemu predstaviteľovi Slovenskej republiky pri Európskej únii, vyplynulo, že útvary komisie sa dozvedeli o podnikateľských praktikách spoločnosti Pohotovosť, s.r.o. a ďalších nebankových inštitúcií pôsobiacich na trhu spotrebiteľských úverov, prostredníctvom sťažností od slovenských spotrebiteľov a od Slovenského združenia slovenských spotrebiteľov {HOOS, CHAB (2010), 1208}. V liste bolo konštatované, že s týmito praktikami je postihnutá veľká časť obyvateľstva s nízkymi príjmami v dôsledku praktík uvedenej spoločnosti, stanovenými vopred formulovanými podmienkami, ktoré sú pre spotrebiteľov veľmi tvrdé, so zjavným cieľom zbaviť spotrebiteľov práv, ktoré im vyplývajú z predpisov na ochranu spotrebiteľa. Jedným z osobitných aspektov je uplatňovanie nárokov zo strany nebankových inštitúcií, okrem iného aj prostredníctvom systematického využívania rozhodcovských orgánov, ktoré sa javia ako predpojaté a v prípade ktorých sa javí, že vôbec neuplatňujú právne predpisy na ochranu spotrebiteľa. Z ďalšieho obsahu listu vyplýva, že sťažnosti súviseli práve s uplatňovaním Smernice 87/102/EHS, 2008/48/ES, 93/13/EHS. Ďalej z listu vyplynula konštatácia nekalých obchodných praktík spoločnosti Pohotovosť, s. r. o., aj s poukazom na neprimerané úroky a sankcie, ktoré v mnohých prípadoch predstavujú náklady 100 % ročne zo sumy získanej od spoločnosti Pohotovosť. V dôsledku daného stavu slovenskí spotrebiteľia čelia exekúciám na vymáhanie súm, ktoré si uplatňuje spoločnosť Pohotovosť, s. r. o., pričom práve zo sťažnosti Slovenského združenia na ochranu spotrebiteľa HOOS bolo zrejmé, že združenie je kontaktované množstvom spotrebiteľov poškodených rozhodnutiami vydanými rozhodcami, ktorí im ukladajú uhradiť sumy zodpovedajúce násobkom súm, ktoré si spotrebiteľia pôvodne požičali od subjektov poskytujúcim spotrebiteľské úvery. Útvary komisie vyjadrili v liste obavu, že mnohí spotrebiteľia sú tak v praxi nútení uhradiť nebankovým poskytovateľom úverov, napr. spoločnosti Pohotovosť, s. r. o. značné sumy, hoci podľa existujúcich pravidiel na ochranu spotrebiteľa príslušné sumy nedlžia.

Dňa 06. 09. 2013 bol súdu doručený v jednom origináli pre účely všetkých konaní vedených na tunajšom súde, Znalecký posudok č. 1/2013, ktorý dňa 24. 06. 2013 vypracoval znalec doc. JUDr. PhDr. Miroslav Slašťan, PhD., za žiadosť žalobcu, a to vo veci rozhodcovského konania spotrebiteľských sporov v práve Európskej únie. Uvedený posudok súd nehodnotil ako znalecký

posudok, ale len ako listinný dôkaz pripojený do konania. Z obsahu uvedenej listiny vyplynulo, že znalec bol požiadaný zadávateľom - žalobcom preskúmať záväzné prameň práva Európskej únie a súvisiace nezáväzné práva EÚ obsahujúce ustanovenia o rozhodcovskom konaní v tzv. spotrebiteľských sporoch, vrátane súvisiacej judikatúry Súdneho dvora EÚ. Konkrétne sa mal znalec vysporiadať s otázkou, či v rámci záväzných alebo aj nezáväzných prameňov práva EÚ možno identifikovať výslovný zákaz rozhodcovského konania v spotrebiteľských sporoch, t. j. či je právom EÚ zakázané, aby majetkové spory, ktorých zmluvnou stranou je spotrebiteľ, mohli byť rozhodované rozhodcom alebo rozhodcovským súdom v rozhodcovskom konaní. Na uvedenú otázku znalec uviedol, že po preskúmaní jednotlivých prameňov práva EÚ zistil, že primárne právo neumožňuje EÚ zasahovať do právomoci členských štátov stanoviť a následne podrobne upraviť možnosť riešenia vzťahov v rámci rozhodcovského konania. Z ďalších sekundárnych prameňov práva EÚ, najmä smernice 93/13/EHS vyplynulo, že EÚ kladie na možnosť rozhodovania spotrebiteľských sporov v rámci rozhodcovského konania určité podmienky. Medzi týmito podmienkami ani písm. q.) ods. 1 Prílohy uvedenej Smernice neumožňuje konštatovanie, že rozhodovanie spotrebiteľských sporov v rámci rozhodcovského konania, aké je upravené v právnom poriadku Slovenskej republiky, je zakázané. Vyslovil záver, že ani Súdny dvor v žiadnom zo svojich rozhodnutí nekonštatoval, že rozhodovanie spotrebiteľských sporov v rozhodcovskom konaní je zakázané, alebo že rozhodcovská zmluva/doložka predstavuje nekalú a zakázanú podmienku v spotrebiteľských zmluvách. To znamená, že právo EÚ všeobecne a bez splnenia osobitných podmienky ochrany spotrebiteľa nezakazuje, aby majetkové spory, ktorých zmluvnou stranou je spotrebiteľ, mohli byť rozhodované rozhodcom, alebo rozhodcovským súdom v rozhodcovskom konaní.

Pre účely konania bol doručený súdu rozsiahly originál znaleckého posudku č. 1/2014 vypracovaný znaleckým ústavom Ekonomickej univerzity v Bratislave zo dňa 17.1.2014, ktorý mal slúžiť pre potreby všetkých konaní vedených na tunajšom súde, vo veci navrhovateľa proti označenému odporcovi. Aj uvedený posudok súd akceptoval len ako listinný dôkaz. Posudok bol opäť spracovaný na základe objednávky žalobcu, zo dňa 01. 03. 2013. Originál bol uložený a evidovaný na Okresnom súde Rožňava pod Spr V136/14. Predmetný posudok sa vzťahoval na posudzovanie v období rokov 2009 až 2012. Predmetom posudku malo byť posúdenie činnosti a ekonomickej náročnosti spojenej s vymáhaním pohľadávok spoločnosti Pohotovosť, s. r.o. Znalecký ústav posudzoval činnosti spoločnosti, ktoré boli uskutočnené v súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučných okresných súdov SR, pretože tieto nesprávne rozhodli, resp. nerozhodli o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, alebo neskoro rozhodli/nerozhodli o žiadosti exekútora.

Ústav určil majetkovú škodu, ktorá bola spôsobená nesprávnymi úradnými postupmi a nezákonnými rozhodnutiami okresných súdov Slovenskej republiky v exekučných konaniach, najmä v súvislosti s porušovaním zákonných lehôt a nečinnosťou, či zbytočnými prietahmi v exekučnom konaní pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie alebo pri rozhodovaní o zmene súdneho exekútora. Na základe vykonanej analýzy mzdových nákladov, nákladov na poštovné, telekomunikačné služby, tlač a úpravu informačného systému znalecký kolektív realizoval výpočet majetkovej ujmy vzniknutej žalobcovi, podľa jednotlivých typov žalôb. U žalôb z titulu nesprávneho úradného postupu pre oneskorené udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, pre zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia a rozhodnutie o poverení po 15 - dňovej lehote, bola výška majetkovej škody vyčíslená vo výške 30,76 € na jednu žalobu. Táto suma pozostávala z položiek:

- mzdové náklady - 4,15 Eur
- náklady na tlač - 5,31 Eur,
- náklady na úpravu informačného systému - 13,86 Eur,
- náklady na poštovné - 3,01 Eur,
- náklady na telekomunikačné služby - 4,43 Eur.

U žalôb z titulu nesprávneho úradného postupu pri rozhodovaní o návrhu na zmenu exekútora bola vyčíslená celková suma nákladov pripadajúca na jednu žalobu vo výške 31,68 Eur. Táto suma pozostávala z položiek:

- mzdové náklady - 5,07 Eur
- náklady na tlač - 5,31 Eur,
- náklady na úpravu informačného systému - 13,86 Eur,
- náklady na poštovné - 3,01 Eur,
- náklady na telekomunikačné služby - 4,43 Eur.

K uvedenému znaleckému posudku sa vyjadril žalovaný. Jeho vyjadrenie bolo doručené právnomu zástupcovi žalobcu dňa 30. 03. 2015.

Žalovaná považovala znalecký posudok za nedôveryhodný, zavádzajúci a nespôsobilý preukázať vznik a existenciu majetkovej škody žalobcu, ktorej sa žalobca domáha v predmetnom konaní. Žalovaná zdôraznila, že znalecký posudok bol vypracovaný na základe objednávky žalobcu, pričom zo znenia ust. § 127 ods.1 O. s. p. vyplýva, že ak závisí rozhodnutie od posúdenia skutočností, na ktoré treba odborné znalosti, ustanoví súd po vypočutí účastníkov znalca. Z toho teda vyplýva, že účelom vypracovania znaleckého posudku by malo byť poskytnutie odpovede na otázky, ktoré sú v súdnom konaní medzi účastníkmi sporné. Za daného stavu, pokiaľ by mal súd postupovať v súlade s gramatickým postupom, nemal by na predložený posudok prihliadať, pretože znalca neustanovil súd, ale vypracovanie posudku inicioval sám žalobca. Ďalším dôvodom na neprihliadnutie k uvedenému znaleckému posudku je skutočnosť, že žalovanej bola priamo odňatá možnosť akýmkoľvek spôsobom participovať na postupe pri vypracovaní posudku. Znalec totiž odpovedá len na otázky kladené žalobcom, bez prihliadnutia na prípadné argumenty alebo protiargumenty žalovanej. Rovnako aj náklady na poštovné a náklady na tlač, posudzovanie ktorých je tiež predmetom posudku, nespĺňajú zákonom predpokladané kritérium skutočností na preukázanie ktorých by bolo nutné disponovať odbornými znalosťami. Znalecký posudok je vo svojej podstate jednostranný, práve s poukazom na to, že pri jeho vypracovaní sa vychádzalo len zo skutočností, ktoré boli zistené z podkladov poskytnutých zadávateľom, pričom už zo samotnej žaloby z jednotlivých konaní vyplýva, že zadávateľ zadával nesprávne údaje ohľadom dĺžky lehoty, v ktorej mal súd rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora, o zmene súdneho exekútora a práve z týchto dôvodov nie je možné údajom predloženým žalobcom, ako zadávateľom posudku, bezvýhradne dôverovať. Najpodstatnejším aj najzávažnejším nedostatkom predmetného posudku je, že mal byť vyčíslením škody spôsobenej v tisíckach exekučných vecí, zvlášť pokiaľ úradný postup exekučných súdov nie je v jednotlivých konaniach identický. Znalecký posudok je teda len prepočtom nepreukázaných a žalobcom tvrdených sumárnych údajov, čo je neprípustné a nespôsobilé jednoznačne určiť, ktorý konkrétny úradný postup spôsobil konkrétnu škodu. Škoda je tak výlučne paušálnou. To, že znalecký ústav operoval pri vypracovaní znaleckého posudku so štatistickými údajmi, vedie rovnako k záveru o jeho nedôveryhodnosti. Zo strany 3 posudku vyplýva, že znalecký posudok je vypracovaný za obdobie rokov 2009 až 2012. Je teda zrejmé, že znalecký ústav pri vypracovaní posudku nesprávne predpokladal, že každé konanie posudzované v posudku prebiehalo len v rámci skúmaného obdobia, pričom je zrejmé, že exekučné konania prebiehali nielen v rozsahu týchto rokov. Ďalším nedostatkom uvedeného znaleckého posudku je výpočet zvýšených mzdových nákladov, pričom žalovaný sponchybuje skutočnosť, že k zvýšeniu počtu zamestnancov došlo výlučne z dôvodu namietaného postupu exekučného súdu, pretože k zvýšeniu počtu zamestnancov napr. mohlo dôjsť aj v dôsledku prirodzeného hospodárskeho rastu žalobcu. Pri výpočtoch sú zahrnutí aj pracovníci, napr. pre trestné konanie a pre styk s verejnosťou, čo vylučuje akúkoľvek súvislosť s pochybením exekučného súdu. Rovnako aj agenda úhrady poplatkov je v daných prípadoch bezpredmetná, pretože žiadne iné poplatky neboli vynaložené ako poplatok za návrh na vykonanie neprichádzal do úvahy a tento poplatok musel žalobca uhradiť bez ohľadu na existenciu namietaného postupu.

Podľa názoru súdu, v tomto prípade znaleckému ústavu rozhodne neprináleží konštatovať, či v danom prípade sa jedná o nesprávny úradný postup, pretože na konštatovanie tohto stavu je kompetentný súd, ktorý musí posúdiť, či vôbec došlo k nesprávnemu úradnému postupu v súlade s príslušnými ustanoveniami Exekučného poriadku a v prípade uplatňovania nároku na majetkovú škodu a nemajetkovú škodu aj podľa príslušných ustanovení Zákona č. 514/2003 Z. z., účinného v čase kedy malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu. To znamená že znalecký ústav mal predovšetkým venovať úsilie a pozornosť objektívnemu a korektnému výpočtu škodu, pokiaľ nejaká škoda vznikla. To, či škoda vznikla alebo nevznikla a či sú splnené podmienky na priznanie nemajetkovej ujmy, malo byť predmetom vykonávaného dokazovania. To by však predpokladalo, aby žalobca individualizoval majetkovú škodu a nemajetkovú ujmu a nevychádzal z nejakých všeobecných údajov. Znalecký posudok v podobe ako bol spracovaný, nepochybne vychádzal zo štatistických údajov, ale pre potreby konania, kde sa žalobca domáhal individuálnej majetkovej škody, nemajetkovej ujmy, z exekučného konania voči konkrétnemu povinnému, je takýto znalecký posudok nepoužiteľný. Nie je možné spaušalizovať, alebo štatisticky vypočítavať možné škody a nemajetkové ujmy zo všetkých exekučných konaní a v tej súvislosti vypočítavať náklady na poštovné, telekomunikačné služby, na tlač, na úpravu informačného systému, pretože takto spracovaná majetková škoda nemá výpovednú hodnotu. Každá majetková škoda aj nemajetková ujma musí byť presne a riadne vyčíslená, musia byť k nej pripojené relevantné doklady, ktoré konkrétnu škodu a tiež nemajetkovú ujmu predstavujú. Až na základe toho je možné posúdiť, či v každom konkrétnom prípade boli splnené podmienky predpokladu prípadnej zodpovednosti štátu za škodu, ktorá podľa

žalobcu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom. Na okraj súd poznamenáva, že žalobca tvrdí v žalobe, že došlo k vynaloženým určitým nákladom ale nepripojil ani jeden listinný dôkaz, ktorý by tieto náklady aj skutočne preukazoval.

Podľa ustanovenia § 44 ods. 1 Zákona č. 233/1995 Z.z., o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení do 31.5.2010, exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa odseku 3 uvedeného ustanovenia, ak je uznesenie, ktorým sa žiadosť zamietla, právoplatné, súd exekučné konanie aj bez návrhu zastaví. Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Podľa odseku 8 uvedeného ustanovenia, oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa ustanovenia § 44 ods. 1 Zákona č. 233/1995 Z.z., o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení od 1.6.2010 do 31.5.2011, exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa odseku 3 uvedeného ustanovenia, ak je uznesenie, ktorým sa žiadosť zamietla, právoplatné, súd exekučné konanie aj bez návrhu zastaví. Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Podľa odseku 8 uvedeného ustanovenia, oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa ustanovenia § 41 ods. 2 písm. c) a d) Zákona 233/1995 Z.z., v platnom znení do 31.5.2011, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade

c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila,

d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa ustanovenia § 41 ods. 2 písm. c) a d) Zákona 233/1995 Z.z. v platnom znení od 1.6.2011, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade,

c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila,

d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Z ustanovenia § 238 ods. 2 Zákona č. 233/1995 Z.z. vyplývajú taxatívne vymedzené ustanovenia Exekučného poriadku, ktoré sa použijú aj na konania začaté pred 1. septembrom 2005, avšak s výnimkou § 44 ods. 7 Exekučného poriadku. Tiež úprava uvedená v § 44 ods. 8 Exekučného poriadku platného od 1.12.2006 sa nevzťahuje na konania, ktoré sa začali pred 1.12.2006, ako to vyplýva z § 240 ods. 1,2 Zákona 233/1995 Z.z.

Podľa ust. § 45 ods.1 Zákona č. 244/2002 Z.z., o rozhodcovskom konaní, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví

a) z dôvodov uvedených v osobitnom predpise,

b) ak rozhodcovský rozsudok má nedostatok uvedený v § 40 písm. a) a b) alebo,

c) ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.

Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b) alebo c).

V danom prípade žalobca si uplatnil nároky jednotlivými žalobami z titulu nesprávneho úradného postupu, ktorého sa mal dopustiť tunajší súd ako exekučný súd, v prípade rozhodovaní o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie v 15 - dňovej zákonnej lehote, o nevydaní poverenia v tejto lehote , o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia, prípadne o zamietnutí po zákonnej lehote.

V súlade s ustálenou súdnou praxou je možné nesprávny úradný postup vymedziť tak, že ide o porušenie právnou normou ustanoveného predpísaného postupu štátneho orgánu, resp. o porušenie účelu postupu štátneho orgánu, ktorý - či už súvisí s rozhodovacou činnosťou štátneho orgánu, či už nesúvisí - nenašiel svoj bezprostredný výraz vo svojom rozhodnutí. Pod termín „postup“ možno podradiť tak konanie (činnosť) štátneho orgánu ako aj nekonanie /nečinnosť/ ako aj opomenutie. Súd teda skúmal v súlade s takto vymedzeným pojmom v jednotlivých pripojených exekučných spisoch a na ne nadväzujúcich žalôb, či v danom prípade sa exekučný súd svojim postupom v týchto konaniach dopustil alebo mohol dopustiť nesprávneho úradného postupu.

Súd hodnotil postup exekučného súdu podľa určitých skupín, ktoré vyplynuli zo žaloby.

Do prvej skupiny zaradil žaloby, v ktorých si žalobca uplatnil jednak majetkovú škodu a jednak nemajetkovú ujmu z titulu nesprávneho úradného postupu v jednotlivých konaniach, ktorého sa mal exekučný súd dopustiť tým, že v lehote 15 dní odo dňa podania žiadosti na udelenie poverenia súd, nerozhodol o zamietnutí žiadosti alebo žiadosť zamietol po uplynutí zákonnej lehoty. Do tejto skupiny patrili jednotlivé žaloby vrátane oboznamovaných exekučných spisov: 12C/197/2012, 12C/444/2012.

12C/197/2012 a 12C/444/2012 - (exekučný spis 6Er/692/2009, EX 9783/09 - pripojený k spisu 12C/197/2012).

Povinný: L. D., S.. XX. XX. XXXX, žalobcom uplatnená majetková škoda bola v sume 125,- Eur a nemajetková ujma v sume 938,60 Eur v konaní s. zn: 12C/197/2012 a v konaní sp. zn.: 12C/44/2012 majetková škoda bola v sume 4.435,63 Eur a nemajetková ujma v sume 887,13. Žiadosť o udelenie poverenia podaná dňa 28. 10. 2009. Exekučný titul: Rozhodcovský rozsudok č.k. SR 08899/09 zo dňa 16. 07. 2009, právoplatný 10. 08. 2009, vykonateľný dňa 13. 08. 2009. Dňa 09. 11. 2009 súd vyzval právneho zástupcu oprávneného o doručenie hmotnoprávných podkladov, z dôvodu preskúmania rozhodcovského rozsudku súdom, podľa ust. § 45 ods. 1 písm. b.),c.) a ods. 2 Zákona č. 244/2002 Z. z., opakovane urgované 07. 01. 2010. Následne dňa 17. 12. 2009 bol vyzvaný súdny exekútor na doručenie hmotnoprávných podkladov, predovšetkým zmluvy o úvere s prílohami. Dňa 01. 03. 2010 oznámil súdny exekútor, že na základe dohody s oprávneným, po doručení rozhodnutí krajských súd, rozhodol oprávnený, že on, ani jeho právny zástupca nebudú predkladať súdom zmluvu o úvere k návrhu na vykonanie exekúcie, ani v priebehu exekučného konania. Dňa 19. 03. 2010 spoločnosť Pohotovosť na urgenciu tunajšieho súdu uviedla, že v konaní 6Er/692/2009 bol predmetom exekúcie úver na výkon povolania. Vzhľadom na postoj právneho zástupcu oprávneného, exekútora, súd požiadal Slovenský rozhodcovský súd (SRS) Bratislava dňa 21. 07. 2010 o doručenie rozhodcovského spisu. Uznesenie tunajšieho súdu č.k. 6Er/692/2009 - 26 o zamietnutí žiadosti exekútora bolo vydané dňa 04. 02. 2011, právoplatné dňa 02. 03. 2011. Exekučné konanie bolo zastavené uznesením č.k. 6Er/692/2009 - 30 zo dňa 17. 03. 2011, právoplatné dňa 23. 03. 2011. Tvrdenie žalobcu o vydaní rozhodnutia o zamietnutí žiadosti na udelenie poverenia, je nepravdivé, rozhodnuté bolo dňa 04. 02. 2011 (nie 24. 02. 2011).

Exekučný súd v prípade podania žiadosti o vydanie poverenia v súlade s ust. § 44 ods. 2 EP poverí exekútora na vykonanie exekúcie za predpokladu, že nezistí rozpor žiadosti. Ak súd zistí rozpor žiadosti, z uvedeného ustanovenia vyplýva, že takúto žiadosť uznesením zamietne. V tejto súvislosti súd súčasne poukazuje na znenie ust. § 45 ods. 2 Zákona č. 244/2002 Z. z., v zmysle ktorého súd v prípade, že zistí nedostatky v rozhodcovskom konaní, môže exekúciu zastaviť. Z príslušného exekučného spisu bolo zistené, že v priebehu niekoľkých dní po doručení žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, exekučný súd žiadal právneho zástupcu oprávneného, exekútora a rozhodcovský súd o poskytnutie podkladov a o súčinnosť. Je nutné konštatovať, že spoločnosť POHOTOVOSŤ, jej právny zástupca a exekútor, ktorý vykonával exekúciu na návrh uvedenej spoločnosti, prispeli svojou ignoráciou výziev súdu k predĺženiu obdobia, v ktorom súd rozhodoval o podanej žiadosti na vykonanie exekúcie.

Podmienkou pre náležité preskúmanie žiadosti bolo, aby mal exekučný súd k dispozícii rozhodcovský spis, prípadne zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Súd však konštatuje, že žalobca nevyvinul dostatočnú iniciatívu, aby tieto podklady predložil, pretože spochybňoval oprávnenie súdu preskúmať právoplatný a vykonateľný rozhodcovský rozsudok. Za tohto stavu súdu nezostávalo nič iné, len žiadať SRS o doručenie rozhodcovského spisu, ktorý nebol tiež predložený. Z týchto dôvodov nebolo možné rozhodnúť o žiadosti na vykonanie exekúcie v lehote 15 dní od jej podania. V rozhodnutiach o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia súd vyhodnocoval rozhodcovskú doložku, ktorá bola súčasťou formulárovej zmluvy uzavretej medzi žalobcom a jeho dlžníkom (povinným) a dospel k záveru o jej neplatnosti z dôvodu, že je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Je zarážajúca argumentácia žalobcu ohľadom posúdenia samotného rozhodnutia o zamietnutí žiadosti exekútora o vydanie poverenia ako nesprávneho úradného postupu. Je totiž logické, že výsledkom rozhodovacej činnosti súdu je, že žiadosti o vydanie poverenia vyhovie alebo ju zamietne. Zo zákona nevyplýva, že súd musí vždy žiadosti vyhovieť. Neopodstatnené bolo aj tvrdenie žalobcu o prekážke právoplatne rozhodnutej veci príslušným rozhodcovským rozsudkom, keďže súdy v rozhodnutiach o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia dospeli k záveru o neplatnosti rozhodcovskej doložky a dôsledkom toho rozhodcovský rozsudok nespôsobil právnu záväznosť pre svoju ničotnosť. V danom prípade pokiaľ súd dospel k záveru, že v prípade rozhodovania rozhodcovského súdu boli porušené zákony na ochranu spotrebiteľa, bolo oprávnením súdu v takomto prípade zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia. Je nutné zdôrazniť, že 15-dňová lehota na vydanie poverenia, nie je súčasne aj lehotou na zamietnutie žiadosti o vydanie poverenia tak, ako to tvrdil žalobca. Zo zákona totiž nevyplýva lehota na rozhodnutie o zamietnutí žiadosti na vydanie poverenia. Uvedená lehota je poriadkovou lehotou a jej nedodržanie nemôže byť kvalifikované ako prieťah v konaní. Pokiaľ exekučný súd takýmto spôsobom postupoval v exekučnom konaní, nedopustil sa nesprávneho úradného postupu v podobe prieťahov alebo nedodržania lehoty.

Druhú skupinu tvoria žaloby, v ktorých si žalobca uplatnil jednak majetkovú škodu a jednak nemajetkovú ujmu z titulu nesprávneho úradného postupu v jednotlivých konaniach, ktorého sa mal exekučný súd dopustiť tým, že v lehote 15 dní odo dňa podania žiadosti na udelenie poverenia súd nevydal poverenie na vykonanie exekúcie. Do tejto skupiny patrili jednotlivé žaloby vrátane oboznamovaných exekučných spisov: 12C/280/2012, 12C/286/2012, 12C/288/2012.

12C/280/2012 (ex. spis 6Er/142/2009, EX 1125/09)

Povinný: H. H., S.. XX. XX. XXXX, IČO: 43823106. Uplatnená majetková škoda žalobcom bola v sume 125,- Eur a nemajetková ujma v sume 385,- Eur. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná dňa 06. 04. 2009. Exekučný titul: Rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu, č.k. SR 09121/08 zo dňa 23. 09. 2008, právoplatný 03. 11. 2008, vykonateľný dňa 06. 11. 2008. Súd vydal poverenie dňa 08. 04. 2009 pod č. 5808 020211. Dňa 01. 10. 2009 požiadal súdny exekútor JUDr. Krutý o opravu poverenia v časti trov konania a trov exekúcie. Oprava poverenia bola vykonaná dňa 01. 10. 2009, ihneď po doručení žiadosti o opravu. Poverenie bolo vydané v zákonnej lehote, s poukazom na to, že žiadosť o vydanie poverenia bola doručená 06. 04. 2009 a súd vydal poverenie 08. 04. 2009, v zákonnej lehote .

12C/286/2012 (ex. spis 6Er/38/2009, EX 12589/09)

Povinná: E. E., S.. XX. XX. XXXX. Uplatnená majetková škoda žalobcom bola v sume 125,- Eur a nemajetková ujma v sume 495,- Eur. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná dňa 19. 01. 2009. Exekučný titul: Rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu, č.k.

SR 10045/07 zo dňa 15. 01. 2008, právoplatný 11. 02. 2008, vykonateľný dňa 14. 02. 2008. Vzhľadom k tomu, že exekútor doručil tunajšiemu súdu žiadosť o vydanie poverenia, na ktorom bol nalepený kolok v hodnote 500,- Sk, napriek tomu, že dňa 19. 01. 2009 nebolo možné platiť bývalými kolkami v SK, súd vyzval exekútora na úhradu súdneho poplatku v dodatočnej lehote vo výške 16,50 Eur. Výzvu prevzal exekútor 26. 01. 2009, avšak nezabezpečil splnenie poplatkovej povinnosti. Z toho dôvodu bolo uznesením č. k. 6Er/38/2009 - 11 zo dňa 23. 02. 2009 exekučné konanie zastavené pre nezaplatenie súdneho poplatku. Dňa 04. 03. 2009 podal oprávnený odvolanie a súčasne na odvolanie nalepil kolkové známky v hodnote 16,50 Eur. Dňa 26. 03. 2009 doručil súdu exekútor opravenú žiadosť o udelenie poverenia, pretože žiadosť o udelenie poverenia obsahovala chybné označenie priezviska povinnej. Súčasne pripojil aj opravenú zápisnicu. Súd vydal poverenie dňa 30. 03. 2009 pod č. 5808 019842. Poverenie bolo vydané v zákonnej lehote, exekúcie nie je ukončená.

12C/288/2012 (ex. spis 6Er/15/2009, EX 11960/08)

Povinná: V. Z., S.. XX. XX. XXXX. Uplatnená majetková škoda žalobcom bola v sume 125,- Eur a nemajetková ujma v sume 275,- Eur. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná dňa 09. 01. 2009. Exekučný titul: Rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu, č.k. SR 09569/08 zo dňa 06. 10. 2008, právoplatný 27. 10. 2008, vykonateľný dňa 30. 10. 2008. Súd vydal poverenie dňa 14. 01. 2009 pod č. 5808 019422. Poverenie bolo vydané v zákonnej lehote, exekúcie nie je ukončená.

V danom prípade je bez akýchkoľvek pochybností, že vo všetkých vyššie uvedených exekučných konaniach 6Er/15/2009, 6Er/142/2009 a 6Er/38/2009 bolo vydané poverenie v zákonnej lehote a teda nie je daný žiaden dôvod na uplatňovanie nároku na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, pre neexistenciu nesprávny postup.

Podľa ust. § 3 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z. z., v znení účinnom od 01.01.2009 do 31.12.2012, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa ust. § 9 ods. 1 uvedeného zákona, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa ust. § 15 ods. 1 uvedeného zákona, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa ust. § 16 ods. 1 uvedeného zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, každý je povinný bez zbytočného odkladu na požiadanie príslušného orgánu, ktorý koná v mene štátu, písomne oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre predbežné prerokovanie nároku.

Podľa ust. § 17 ods. 1 uvedeného zákona, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa odseku 3 uvedeného ustanovenia, výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa ust. § 19 ods. 1 uvedeného zákona, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Súd v rámci konania vyhodnocoval aj splnenie podmienky predbežného prerokovania nároku na náhradu škody. Predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody je zákonom stanovená podmienka, ktorá musí byť splnená. Je nepochybné, vzhľadom na podanú žiadosť dňa 23.04.2012, že lehota na prerokovanie nároku do podania žaloby, dňa 27.09.2012, neuplynula, čiže podanie žaloby sa javilo ako predčasné. Bez aplikácie tohto inštitútu by súd síce nemohol žalobu bez ďalšieho zamietnuť, ani konanie zastaviť, ale v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku by musel poškodený subjekt vyzvať na odstránenie nedostatku tejto podmienky, v primeranej lehote. V danom prípade je zrejmé, že síce žaloba bola podaná skôr ako uplynula lehota šiestich mesiacov, avšak z prezentovaného názoru žalovaného uvedeného vo vyjadrení k žalobe, je bez akýchkoľvek pochybností, že žiadosti by nevyhovelo. Z toho dôvodu súd pokračoval v konaní.

Na základe vykonaného dokazovania súd nezistil taký postup súdu, ktorý by mohol kvalifikovať ako nesprávny úradný postup podľa ust. § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. Nebolo zistené, že by bol exekučný súd nečinný, spôsobil by zbytočné prietahy, pretože pokiaľ aj súd nerozhodol v zákonom stanovenej lehote a boli prítomné ojedinelé prekročenia lehôt vyplývajúcich z Exekučného poriadku (v prípade rozhodovania o žiadosti žalobcu na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, o zamietnutí takejto žiadosti), tie boli spôsobené nesúladnou činnosťou žalobcu, ktorý bol oprávneným v exekučnom konaní a neposlednom rade aj SRS, ktorý doručoval jednotlivé rozhodcovské spisy s časovým oneskorením, alebo vôbec. Z uvedeného hľadiska rozhodne nie je možné postup exekučného súdu hodnotiť ako nesprávny úradný postup, ktorý by zakladal zodpovednosť žalovanej za uplatnenú majetkovú škodu a nemajetkovú ujmu.

V prípade absencie zodpovednosti žalovanej za uplatnenú majetkovú škodu a nemajetkovú ujmu, by bolo bezpredmetné vykonávať dôkazy ohľadne vzniku škody, nemajetkovej ujmy, ich výšky a príčinnej súvislosti medzi postupom súdu a škodou navrhovateľa.

Napriek uvedenému súd predsa len konštatuje, že aj pokiaľ by bol preukázaný nesprávny úradný postup, žalobca nepreukázal ani samotnú výšku škody. Paušalizovanie výšky škody spôsobom, akým to urobil, nie je možné. Neobstojí tvrdenie, že skutočnú škodu nie je možné vyčíslieť, pretože ak má byť žalovaná na náhradu škody zaviazaná, jej výška musí byť presne zistená a vyčíslená. Žalobca síce predložil pre účely konania listinu - znalecký posudok Znaleckého ústavu Ekonomickej univerzity v Bratislave č. 1/2014. Tento posudok nevypovedá nič o skutočnej výške škody, ktorá mala žalobcovi údajne vzniknúť v konkrétnych exekučných konaniach. Znalci v tomto posudku vypočítali iba priemerné sumy výšky údajnej škody v konaniach vedených na súdoch na celom Slovensku. Pre rozhodnutie v daných konkrétnych veciach nie je predložený znalecký posudok Znaleckého ústavu Ekonomickej univerzity v Bratislave relevantný. Súd nemôže nahrádzať znalecké posúdenie vlastným posúdením, už aj s dôrazom na to že práve žalobca mal predložiť alebo navrhnúť súdu dôkazy o konkrétnej škode a jej výške, ktorá mu vznikla v súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu v konkrétnych exekučných konaniach. Takéto dôkazy nepredložil, teda neuniesol dôkazné bremeno pokiaľ ide o výšku ním tvrdenej škody.

Nepredložil, ani nenavrhol, žiadne dôkazy na preukázanie príčinnej súvislosti medzi údajným omeškaním súdu a ním tvrdenou škodou. Žalobca nijakým spôsobom nepreukázal, že práve v čase

medzi podaním žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o tejto žiadosti, vznikla škoda vo výške 125 Eur, prípadne iná vyššia škoda, pre omeškanie súdu.

Pokiaľ ide o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, bolo by možné ju žalobcovi priznať len za podmienky preukázania právneho základu nároku, ak by iba samotné konštatovanie porušenia práva nebolo dostatočným zadosťučinením, vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, alebo nesprávnym úradným postupom. Žalobca totiž žiadnym spôsobom nepreukázal dôvody pre priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch. Preto nemožno akceptovať ako dôvod pre takéto priznanie to, že neskorým ukončením procedúry exekučným súdom, mohlo dôjsť k zániku povinného, k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným alebo k insolvencii povinného, prípadne, že táto situácia si vyžadovala kroky smerujúce k zabezpečeniu vymožiteľnosti pohľadávky a príslušenstva, pretože samotná žaloba tieto okolnosti udáva len ako možné riziká bez ich dostatočného podloženia a preukázania.

Záverom súd považuje za nutné poukázať aj na to, že v predmetných žalobách bolo zaznamenaných množstvo chybných, nepravdivých údajov postupov exekučného súdu. V tomto smere je možné akceptovať vyjadrenie žalovaného o zmatečnosti uplatneného nároku v určitých častiach tak, ako to bolo konštatované vyššie, v odôvodnení rozsudku.

V priebehu konania žalovaná vzniesla námietku premlčania v žalobách, v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu okresného súdu, v období pred marcom 2009, pretože žalobca sa o škodu dozvedel právoplatným rozhodnutím o vydaní poverenia, o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia.

Podľa ust. § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie §105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Podľa ust. § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Po preskúmaní obsahu exekučných spisov, je zrejmé, že len uplatnený nárok žalobcu žalobou v konaní č.k. 12C/288/2012 (ex. spis 6Er/15/2009, EX 11960/08), je premlčaný, pretože súd vydal poverenie dňa 14. 01. 2009 a žaloba bola podaná 27.09.2012, to znamená po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty podľa ust. § 101 Občianskeho zákonníka.

S poukazom na to, že žaloba nebola dôvodná už v samotnom právnom základe uplatneného nároku, nebol dôvod vo veci rozhodnúť medzitýmym rozsudkom o právnom základe uplatneného nároku.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého , účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V danom prípade žalobca nemal úspech v konaní, úspešná bola žalovaná, ktorá si náhradu trov konania neuplatnila, preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Košiciach prostredníctvom tunajšieho súdu.

Podľa ust. § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje,

v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ust. § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, možno odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, odôvodniť len tým, že: a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a Občianskeho súdneho poriadku), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci.